

Pianister og metamorfoser

Carsten Dahl, Jakob Davidsen og Søren Kjærgaard tilhører alle eliten af danske jazzpianister, og på nye udgivelser leder de kyndigt lytteren ad nytænkende musikalske stier.

JAZZ

Carsten Dahl Experience: Metamorphosis.

Storyville 101 4272.

Jakob Davidsen: Kammerat Orkester.

JDCD 1101.

Kjærgaard/Street/Cyrille: Femklang.

ILK 181.

Alerede fra første, sært svajende ballade er der nerve i musikken med pianisten Carsten Dahl og hans gruppe Experience. Igen. For allerede på kvartetens debutplade, 'Humilitas', der udkom i 2010, var der noget særligt på færde i den energi, der gnistrede mellem musikerne og fik musikken til nærmest at eksplodere i et poetisk fyrværkeri. Nævnte plade udgør en milepæl i Dahls diskografi.

Den nu foreliggende efterfølger, 'Metamorphosis', når ikke helt dette sjældne niveau. Men atter er der tale om et intuitivt båret og dristigt sammenspil, der frister med sine frugter i en kombination af originale temaer og fri improvisation. Og 'Metamorphosis' går sine egne mere rolige og pastoreale veje. Man hører ikke

de detaljer. Davidsen, der i øvrigt er bror til førnævnte Nils Davidsen, omgiver sig ikke blot med gode kammerater. De er også fremragende musikere, der mestrer udfordringen: cellisten John Ehde, klarinettisten Peter Fuglsang, basunisten Jakob Munck og tubaisten Lars Andreas Haug. Hør, hvor dynamisk og elegant Davidsen selv trakterer klaveret ud og ind mellem de øvrige instrumenter i et stykke som 'Le Roi Et Le Mendiant 4'. Hør den tågede, rytmisk-poetiske stemning, orkestret maner frem i stykket 'Bare slap af'. Og hør, hvor smukt Davidsen har arrangeret instrumenterne i den udsøgte 'Valse Bleue Et Verte'. Det bobler kort sagt af inspiration på denne krævende, givende og melodisk substantielle udgivelse.

PIANISTEN Søren Kjærgaard er med sine 33 år fortsat en ung musiker på vej frem. Og han er nået langt. Det er det i sig selv et udtryk for, når man kan danne en nytænkende klavertrio med to særdeles efterspurgte amerikanske musikere, nemlig bassisten Ben Street og trommeslageren og veteranen Andrew Cyrille. 'Femklang' er deres tredje udgivelse sammen. Her dyrker trio en særlig kollektiv stil, man ikke hører andre steder. En sært fascinerende og ofte abstrakt lagdeling af svævende klaverfigurer, et mørkt, sparsomt basspil og en puslende og bevidst famlende puls af Cyrille bag trommerne. Der hviler en helt særlig koncentration over musikken, som også har gjort stort indtryk i udlandet. For nylig blev pladen hyldet som album of the year 2011 af The New York City Jazz Record. Et af de mere udfordrende stykker er 'Row No. 18', der lægger sig lettere dekonstruktivt i et fast jazzbeat, mens 'Tale Of Weaving' er som spillet under vand, langsomt duvende og dvælende ved hver eneste frase, og med opmærksomheden rettet imod forskellige dimensioner af lyd, puls og samklang. Pladen er som et vævet tæppe af variationer over dette grundtema. Fascinerende i bedste betydning.

CHRISTIAN MUNCH-HANSEN